

USTAWA

z dnia 4 marca 1994 r.

o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych

(j.t. Dz.U. z 2017 r. poz. 2191; ost.zm.: Dz.U. z 2017 r. poz. 2371)¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. [Zakres regulacji]²⁾

1. Ustawa określa zasady tworzenia przez pracodawców zakładowego funduszu świadczeń socjalnych, zwanego dalej „Funduszem”, i zasady gospodarowania środkami tego Funduszu, przeznaczonych na finansowanie działalności socjalnej organizowanej na rzecz osób uprawnionych do korzystania z Funduszu, na dofinansowanie zakładowych obiektów socjalnych oraz na tworzenie zakładowych żłobków, klubów dziecięcych, przedszkoli oraz innych form wychowania przedszkolnego.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy oraz ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, w stosunku do pracowników zatrudnionych w podległych mu jednostkach sfery budżetowej, niebędących funkcjonariuszami lub żołnierzami zawodowymi, a Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy oraz ministrem właściwym do spraw finansów publicznych w stosunku do pracowników zatrudnionych w jednostkach sfery budżeto-

¹⁾ W ujednoliconym przez redakcję tekście uwzględniono wszystkie dotychczasowe zmiany. Zmiany, które obowiązują od 1 stycznia 2018 r., zostały wyróżnione szarym tłem.

²⁾ Hasła w klamrach pochodzą od redakcji.

wej więziennictwa, niebędących funkcjonariuszami Służby Więziennej, określą, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób tworzenia i gromadzenia środków Funduszu;**
- 2) wysokość odpisu na Fundusz, jednak nie wyższą od określonej w ustawie.**

3. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z *Ministrami Pracy*³⁾ i *Polityki Socjalnej*⁴⁾ oraz *Finansów* może określić, w drodze rozporządzenia, sposób tworzenia i gromadzenia środków Funduszu oraz wysokość odpisu na Fundusz – jednak nie wyższą od określonej w ustawie – w stosunku do pracowników cywilnych wojska.

Ustawa z 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (dalej – **ustawa o zfsś**) jest aktem prawnym regulującym działalność pracodawców podejmowaną na rzecz pozapłaćcowego wspierania pracowników i zaspokajania ich socjalnych potrzeb, do czego zobowiązuje art. 94 pkt 8 Kodeksu pracy i pragmatyki służbowe. W przypadku niektórych jednostek sektora finansów publicznych ustawodawca zastrzegł, że wysokość odpisu na fundusz nie może być wyższa od określonej w ustawie o zfsś.

Ustawa o zfsś określa przede wszystkim zasady:

- tworzenia i rezygnowania z zfsś oraz
- gospodarowania środkami zfsś, czyli tryb podejmowania decyzji w kwestii wydatkowania zasobów finansowych (w tym przeprowadzania konsultacji ze związkami zawodowymi), ich gromadzenia oraz sposobu przechowywania (wyrok WSA w Warszawie z 11 października 2004 r., III SA 2275/03).

Środki zfsś mogą być przeznaczone na:

- finansowanie działalności socjalnej prowadzonej przez pracodawcę,
- finansowanie zakładowych obiektów socjalnych (np. kosztów remontu lub zakupu wyposażenia),
Podstawowe koszty związane z utrzymaniem obiektów socjalnych, a dotyczące m.in. wynagrodzeń pracowników obsługi, opłat za prąd, ogrzewania itp., powinny być opłacane ze środków obrotowych pracodawcy.
- tworzenie zakładowych żłobków, klubów dziecięcych, przedszkoli oraz innych form wychowania przedszkolnego (zarówno placówek, gdzie zajęcia są prowadzone w niektóre dni tygodnia, jak i tych, w których zajęcia odbywają się przez cały rok, z wyjątkiem przerw ustalonych przez podmiot prowadzący).

³⁾ Obecnie ministrem właściwym do spraw pracy i zabezpieczenia społecznego, zgodnie z art. 4 ust. 1, art. 5 pkt 16 i 26 oraz art. 21 i art. 31 ustawy z 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (j.t. Dz.U. z 2017 r. poz. 888 ze zm.), która weszła w życie 1 kwietnia 1999 r.

⁴⁾ Obecnie ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, zgodnie z art. 4 ust. 1, art. 5 pkt 3 i art. 8 ustawy z 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (j.t. Dz.U. z 2017 r. poz. 888 ze zm.), która weszła w życie 1 kwietnia 1999 r.